

Nederland krijgt nieuwe sportinfrastructuur

Structuur grotendeels klaar, nu nog de markt meekrijgen

Een team bij NOC*NSF is er al jaren meer bezig: het omschrijven van een compleet nieuwe sportinfrastructuur, die de oude vermolmde werkgroepenstructuur en de Sportvloerenlijst moet gaan vervangen. Het doel is dat het nieuwe systeem per januari 2023 up and running is.

Auteur: Hein van Iersel

Nederland kent een unieke, maar vooral ook complexe private structuur waarin gemeentes, sportbonden en de industrie gezamenlijk bepalen aan welke eisen een sportveld moet voldoen. Die structuur is ontstaan in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw, toen de overheid grootschalig investeerde in buiten- en binnensport. Als reactie daarop gingen bonden op zoek naar een systeem om die investeringen in goede banen te leiden en vooral ook afspraken te maken over regels, richtlijnen, technische normen en voorschriften. Het belangrijkste onderdeel van die afspraken werd de (wereld) beroemde Sportvloerenlijst, waarop alle goedgekeurde sportconstructies werden bijgehouden. Het tweede belangrijke onderdeel is de werkgroepenstructuur: werkgroep 2 tot en met 11, die opereren onder de hoede van het College van Deskundigen. Niemand weet

nog wat het doel is van al die werkgroepen die ooit bestaan hebben en alleen in theorie nog steeds bestaan, ook al zijn ze vaak al jaren niet meer bij elkaar geweest. Het grootste nadeel van de werkgroepenstructuur was dat het allemaal weinig democratisch was, extreem traag, weinig transparant, maar vooral dat het nieuwe innovaties in de praktijk moeilijk werd gemaakt om op de markt te komen. In 2014 werd de beslissing genomen om het systeem te digitaliseren. Concreet betekende dit dat eigenaren van sportvelden projecten digitaal registreren en daar certificaten voor ontvangen waarmee aan de wettelijke zorgplicht wordt voldaan. Dit deel van de modernisering van de sportinfrastructuur is inmiddels afgerond. Volgens Bob Thomassen en Wilco Zuidema van NOC*NSF is het grootste deel van alle constructies uit 2020 en 2021 op de juiste manier aangemeld.

Kwaliteitszorgsysteem

Het kwaliteitszorgsysteem is een private samenwerking tussen VSG, BSNC en NOC*NSF waarin voorschriften, richtlijnen, aanbevelingen en procedures, aanvullend op wetgeving en formele normering, zijn beschreven om te komen tot gecertificeerde sportaccommodaties op het gebied van sportkwaliteit, sportveiligheid en duurzaamheid. NOC*NSF is als penvoerder met het themateam verantwoordelijk voor de uitvoering van de subsidie verstrekking Routekaart Verduurzaming Sport.

Verbouwen

NOC*NSF dringt al jaren aan op een ingrijpende verbouwing van het zestig jaar oude systeem. Dit is onder andere vastgelegd in 2018 in het nationaal Sportakkoord en in 2019 in de Routekaart Verduurzaming Sport. Vanaf die tijd worden onder leiding van programmamanager Jan Vlasblom de contouren van het nieuwe systeem uitgewerkt. Zijn rol is per 1 juli 2021 overgenomen door Gerben van Hardeveld. In de dagelijkse praktijk zijn daar met name de projectleiders Thomassen en Zuidema bij betrokken. Deze twee heren hebben niet stilgezeten en onder andere gewerkt aan de ICT

achter het nieuwe kwaliteitszorgsysteem. Wat blijkt: de informatie voor gebruikers en de industrie wordt vooral veel uitgebreider. Door de digitalisering in 2014 is er nu een redelijk beperkte lijst openbaar beschikbaar van alle constructies die zijn gerealiseerd en goedgekeurd. In het nieuwe systeem zal gewerkt worden met een zogenaamd accommodatiepaspoort. Je zou het kunnen omschrijven als het kadaster van de Nederlandse sport.

Programmaraad

De meest ingrijpende verandering in het nieuwe kwaliteitszorgsysteem is de oprichting van een programmaraad met daarin de vier betrokken bloedgroepen. Dit zijn de VSG (Vereniging Sport en Gemeenten) namens de gemeenten, NOC*NSF namens de bonden, de BSNC namens de industrie en de aannemers, en als laatste een opvallende nieuwkomer, het Platform

Kosten voor deelname per jaar

- Gemeenten betalen gemiddeld € 800
- Sportbonden betalen gemiddeld € 800
- Adviesbureaus betalen € 1.500 per bedrijf
- Aannemers betalen € 200 per product per jaar
- Leveranciers betalen € 400 per product

Ondernemende Sportaanbieders (POS). Hierin zijn vooral de ondernemers in de binnensport vertegenwoordigd, waaronder sportschoolhouders.

NOC*NSF dringt al jaren aan op een ingrijpende verbouwing van het zestig jaar oude systeem

Taakgroepen

De programmaraad gaat functioneren als spin in het web van het nieuwe kwaliteitszorgsysteem. Dat betekent dat de raad inventariseert welke wensen er in de markt leven en besluiten kan nemen. Als een marktpartij van mening is dat bepaalde normen of zaken veranderd moeten worden, kan dit als discussiepunt op de agenda van de programmaraad gezet worden, die vervolgens kan beslissen om dit voor een aanvullend advies bij een taakgroep uit te zetten. Zuidema: 'Belangrijk hierbij is dat dit allemaal in het openbaar gaat gebeuren. De vergaderagenda's worden openbaar gepubliceerd en alle besluiten zijn op internet na te lezen. De programmaraad bestaat uit acht personen, gelijkmatig verdeeld over de vier bloedgroepen: VSG, BSNC, POS en NOC*NSF. Overigens is het de doelstelling dat het systeem straks gemeenschappelijk eigendom wordt van alle betrokken partijen.

Informatie

De Sportvloerenlijst zal onder een nieuwe naam terugkomen in het kwaliteitszorgsysteem, namelijk als Sportproductenlijst. De belangrijkste reden daarvoor is dat in de toekomst niet alleen vloeren gecertificeerd kunnen worden, maar ook andere sportgerelateerde producten. Thomassen: 'Het gaat daarbij altijd om bovenwettelijke normen en productspecificaties. Voor inrichtingsmateriaal zoals een mast

Niemand weet nog wat het doel is van al die werkgroepen die ooit bestaan hebben en formeel nog steeds bestaan

Positie KZS

Structuur kwaliteitszorgsysteem

UITGAVEN

Technisch beheer ICT-systeem	€ 228.000
Human resources 4,71 fte	€ 522.000
Onderzoeks-/innovatiebudget	€ 150.000
Doorontwikkelbudget platform	€ 300.000

INKOMSTEN

Accountfees (toegang tot systeem) à € 800	€ 292.200
Licentiefte sportproducten à € 800 gem.	€ 657.800
Certificatenfee à € 500 gem.	€ 250.000

Totaal uitgaven

€ 1.200.000

Totaal inkomsten

€ 1.200.000

De term *All parties involved* wordt in de kringen van het Paba vertaald door *Wij moeten alles betalen*

of een springbok gelden allereerst de normale wettelijke vereisten. Daar kunnen extra eisen aan toegevoegd worden; dat zullen vooral zaken zijn die betrekking hebben op duurzaamheid. Met de Sportproductenlijst in de hand kan een opdrachtgever verschillende producten op het gebied van duurzaamheid met elkaar vergelijken. De basis hiervoor is een LCA-keuring, gekoppeld aan een maatschappelijk thema.'

All parties involved

Er is inmiddels al veel geld besteed aan het nieuwe kwaliteitszorgsysteem. Thomassen en Zuidema willen geen exact bedrag noemen, maar het gaat in ieder geval om een bedrag tussen de een en twee miljoen euro. Al dit geld is afkomstig uit overheidssubsidies en is gebruikt

voor de inrichting van het systeem. Daarnaast moet het systeem ook onderhouden worden. Dat onderhoud zal opgebracht moeten worden door de betrokken partijen via licenties en accountfees; de kosten zijn nu begroot op 1,2 miljoen euro per jaar. Thomassen en Zuidema erkennen dat de hoogte van dit bedrag nogal wat rumoer heeft veroorzaakt binnen de markt. In de kringen van het Paba (Platform Aannemers Buitensportaccommodaties) wordt vooral gemopperd op de term *All parties involved* – een kreet die volgens deze Pabaleden vertaald moet worden als *Wij moeten alles betalen*. Dat is natuurlijk niet de hele waarheid. De kwartiermakers van het nieuwe systeem hebben een uitgebreid systeem opgetuigd waarbij via fees voor certificaten en accountfees jaarlijks een bedrag van 1,2 miljoen euro moet worden opgebracht. Volgens Zuidema en Thomassen vinden er nu aanvullende onderhandelingen plaats, maar wordt er niet aan getwijfeld dat het nieuwe systeem per 1 januari operationeel zal zijn.

Wilco Zuidema

Bob Thomasse

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!